

Korte studies in Efeze (11) Geheimenis (10)

In de vorige studie probeerde ik de vergelijking tussen Adam en Christus en tussen Eva en de Gemeente verder door te trekken. In Christus was de vrouw, de Gemeente, vóór de grondlegging der wereld, reeds begrepen in 'de nieuwe mens'. Dit beeld van de vrouw is niet Israël dat in een huwelijksverbond trad met God en eeuwen later de scheidbrief heeft gekregen. Het is ook niet de bruid, die we voornamelijk in het nieuwe testament tegenkomen. Het is de vrouw met wie de man een complete eenheid vormt. Het is het Lichaam zonder welke de Christus niet compleet is.

Zoals Eva gevormd werd uit de man en op die manier Zijn vlees en benen werd, zo is ook de Gemeente vlees en gebeente van Christus geworden. Eva werd uit Adam genomen terwijl hij in een diepe slaap (Gen. 2:21) was. Adam was in een soort van narcose gebracht toen God Eva uit Adam nam. Misschien kunnen we zelfs die diepe slaap terugvinden in Christus, toen Hij in het graf lag.

Het geheimenis van het Evangelie

Paulus gebruikt het woordje 'geheimenis' nog een keer in de brief aan de Efeziërs en wel in 6:19, 'het geheimenis van het Evangelie'.

'Bid ook voor mij opdat mij het woord gegeven wordt bij het openen van mijn mond, om met vrijmoedigheid het geheimenis van het Evangelie bekend te maken, waarvan ik een gezant ben in ketenen, opdat ik daarin vrijmoedig mag spreken, zoals ik moet spreken.' (Ef. 6:19, 20).

Vergelijk dit gebed met een soort gelijke verzoek aan de Kolossenzen.

'Bid meteen ook voor ons dat God voor ons de deur van het Woord opent, om van het geheimenis van Christus te spreken, om welke ik ook gebonden ben, opdat ik dit mag openbaren zoals ik erover moet spreken.' (Kol. 4:3, 4).

Nergens anders dan in de brief aan de Efeziërs vraagt Paulus het gebed van de getrouwe broeders om vrijmoedigheid. Uit andere, vroegere delen van zijn prediking, krijgen we niet de indruk dat het hem aan vrijmoedigheid ontbreekt. Neem de volgende teksten.

'Maar Barnabas nam hem onder zijn hoede, bracht hem naar de apostelen en vertelde hun hoe hij onderweg de Heere gezien had, dat Hij tot hem gesproken had en hoe hij in Damascus vrijmoedig gesproken had in de Naam van Jezus.' (Hand. 9:27).

In Damascus had Paulus nog niet eens de gelegenheid gehad om aan de discipelen gebed te vragen om vrijmoedigheid.

'En hij sprak vrijmoedig in de Naam van de Heere Jezus; ook sprak en redetwistte hij met de Griekssprekenden, maar die probeerden hem te doden.' (Hand. 9:29).

'Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen.' (Hand. 13:46).

'Zij verbleven daar dan lange tijd en spraken vrijmoedig in de Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord van Zijn genade en tekenen en wonderen door hun hand liet gebeuren.' (Hand. 14:3).

‘Omdat wij dan een dergelijke hoop bezitten, gaan wij met veel vrijmoedigheid te werk en doen wij niet zoals Mozes, die een bedekking op zijn gezicht legde, opdat de Israëlieten hun ogen niet gericht zouden houden op het einddoel van wat tenietgedaan zou worden.’ (2 Kor. 3:12, 13).

‘Ik heb veel vrijmoedigheid tegenover u, ik heb veel te roemen over u. Ik ben vol van vertroosting en wordt overstelpt met blijdschap in al onze verdrukking.’ (2 Kor. 7:4).

Zo zijn er nog wel wat teksten te citeren. In geen van alle echter vinden we bij Paulus een gebrek aan vrijmoedigheid en vraagt hij ook niet om het gebed van de gelovigen om vrijmoedigheid. In Efeze 6 zien we echt iets uitzonderlijks. Dat heeft te maken met ‘het geheimenis van het Evangelie’ (Ef. 6:19), of ‘het geheimenis van Christus’ (Kol. 4:3). Paulus vraagt, eveneens uitzonderlijk, of hem het woord gegeven mag worden bij het openen van zijn mond. Alsof hij zelf niet weet hoe het allemaal over te dragen en bekend te maken. Als we de eindeloze diepte van het geheimenis beginnen te zien en te overdenken, vinden we het niet meer gek dat Paulus de hulp inroept in gebed van zijn volgelingen. Het is zó’n onbeschrijfelijk werkelijkheid waarin Paulus zich geplaatst ziet. Onbeschrijfelijk; en toch wil hij het onder woorden brengen.

Ik heb bij het schrijven van deze laatste studies in elk geval nog een kapstok gehad waaraan ik m’n gedachten op kon hangen. Ik kan me beroepen op de autoriteit van Paulus en zijn brieven. Ook zij, die zich teweer willen stellen en niet bereid zijn om deze gedachten een serieuze kans te geven, zullen me er in elk geval niet op kunnen betrappen dat ik de dingen maar een beetje bij elkaar fantaseer. Ik kan me verschuilen achter de Thora en de wijze waarop Paulus Genesis 1 en 2 uitlegt. Paulus had dit niet. De Heere had hem zelf de inhoud van het geheimenis geopenbaard en hij moest daarmee in alle lijden van de gevangenschap het Woord vol maken (Kol. 1:25).

Ik kan vanuit Paulus’ perspectief dit gebed heel goed voorstellen. Als we daarnaast bedenken hoe weinig deze waarheden bij christenen bekend zijn, of hoe weinigen de bereidheid hebben om die te overdenken en daaruit te willen leven, is dit gebed ook voor hen die het bekend willen maken in onze dagen niet meer dan op zijn plaats.

Ik heb geprobeerd in deze studies de inhoud van het geheimenis zo helder mogelijk voor te stellen. Maar er zijn geen woorden genoeg voor. Ik hoop niets anders dan dat deze bladzijden een aanzet zijn tot gebed en overdenking voor jou of u die ze lezen en dat God Zelf Zijn onderwijs erin meegeeft.

Het volgende onderwerp van onze studies in de brief aan de Efeziërs is het woordje *plerooma*. Natuurlijk staat dit niet los van het geheimenis. Veel van wat ik in de voorgaande bladzijden heb geschreven aangaande het geheimenis zal in volgende studies weer terugkomen. Alles hangt met elkaar samen, dus herhaling is onvermijdelijk, maar ik vermoed ook niet onnodig.